

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 250/2013
23.12.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела Посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 2. и става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К бр. 663/12 од 09.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4950/13 од 14.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К бр. 663/12 од 09.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4950/13 од 14.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 4К бр. 663/12 од 09.05.2013. године окривљени М.П. оглашен је кривим због кривичног дела Посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 2. и става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је применом одредби члана 60. КЗ за кривична дела у стицају осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 18.600,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења а на основу одредбе члана 196. став 1. у вези члана 193. став 3. ЗКП-а, док је оштећени В.М., за остваривање имовинско-правног захтева упућен на парницу у складу са одредбом члана 206. став 2. ЗКП-а.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4950/13 од 14.11.2013. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног М.П., а пресуда Основног суда у Параћину 4К бр. 663/12 од 09.05.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда окривљени М.П., поднео је Врховном касационом суду дана 10.12.2013. године захтев за заштиту законитости, без навођења законских основа, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног М.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени М.П. захтев за заштиту законитости поднео је лично а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП-а, па је његов захтев, у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**